

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6821010037
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6821010037.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Adriány Považanovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. mája 2021, v trestnej veci obžalovaného E. D. za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. a iné, o odvolaniach obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Revúca zo dňa 22.02.2021, sp.zn. 2T/16/2021 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného E. D., nar. XX.XX.XXXX v W. I., trvalým pobytom T., K. XXXX/XX, t.č. vo väzbe M. a M. D. D.

o d s u d z u j e

podľa § 208 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Vo zvyšných častiach zostáva napadnutý rozsudok nedotknutý.

II. Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného E. D. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Revúca zo dňa 22.02.2021, sp.zn. 2T/16/2021 bol obžalovaný E. D. uznaný za vinného v bode 1) zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a v bode 2) zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v bode 1)

od mája XXXX do februára XXXX v T., v byte na ul. C., po viacerých vzťahových nezhodách, vulgárnych nadávkach a dokonca aj fyzickom napadnutí, viackrát bezdôvodne hlavne pod vplyvom alkoholu napadol svoju vtedajšiu družku poškodenú O. O., nar. XX. XX. XXXX, t. č. trvalým bydliskom v T., časť I., na ul.

A. č. XXX/XX, udieral jej hlavou o stenu, ťahal ju za vlasy, pričom mu povedala, že nech to nerobí, lebo je tehotná, ešte v tom istom byte ju v nezistenom čase sotil do vane, kde ju škrtil, strčil jej aj hlavu do záchodovej misy, následne po presťahovaní sa do rodinného domu E. D. v T., na ul. F. č. XX ju neustále sledoval, kontroloval jej mobil, či nekomunikuje s inými mužmi, bránil jej navštevovať sa s rodinou a známymi a v novembri XXXX pred pohrebom jej otca ju udrel päšťou do tváre, pričom poškodená v strachu pred ním zbehla k E. D., kde ju však opäť chytil, poškríbal jej oko a ťahal ju za vlasy, pričom ďalšiemu napádaniu zabránila E. D., následne ju vo februári XXXX na pohrebe jej uja opäť udrel päšťou do tváre, ďalej ju niekoľkokrát v tomto rodinnom dome po nezhodách napadol pod vplyvom alkoholu fackovaním, kopaním do nôh a do panvy, čo videl aj syn poškodenej A. T. počas čoho jej niekoľkokrát aj zlomil od zlosti mobilné telefóny, následne koncom apríla XXXX ju nevpustil do domu a musela ísť spať k setre K. O., kde jej asi po troch dňoch zavolała E. D., že nech príde naspäť, pretože nájom platí ona a pri návrate sa opäť pohádala s obžalovaným, ktorý jej pred sestrou povedal, že ju zhodí zo schodov, pričom po tomto incidente opustil spoločnú domácnosť, do ktorej sa však vrátil a po ďalších nezhodách ju v septembri XXXX definitívne opustil, následne od XX. XX. XXXX, po tom ako poškodená odišla bývať do rodinného domu v T., časť I., na ul. A. č. XXX/XX a s obžalovaným sa definitívne rozišla, ju začal intenzívne kontaktovať, obťažovať cez telefón, K. alebo I. správami, pričom jej vulgárne nadával, urážal ju, vyhrážal sa jej, že zomrie, že sa má rozlúčiť s rodinou a po viacerých vyhrážkach ju 30. 06. 2020 v priestoroch predajne Z. centrum v T., na ul. C. udrel pri vychádzaní z predajne päšťou do tváre, na čo sa poškodená zo strachu pred ním vrátila do predajne a ukryla sa v sklade a následne privolała hliadku polície, po tomto napadnutí ju však aj naďalej obťažoval častými opakovanými telefonátmi, SMS správami a odkazmi na Messengeri, kde sa o nej vyjadroval urážlivo, zverejňoval na Facebooku aj fotky a video intímneho charakteru, ktorým jej robil hanbu, vypisoval jej, že nemá chodiť vonku, vyhrážal sa jej, že jej život skončí, že si ju odsedí a aby zdochla a strašil ju svojou prítomnosťou v blízkosti jej obydľia, čo trvalo až do XX. XX. XXXX, čím jej takto spôsobil údermi do tváre, nôh a panvy bolesti a modriny, s ktorými na ošetrovaniach nebola lebo sa ho bála, ťahaním vlasov jej spôsobil bolesti hlavy, po škrtení a sotení do vane bola na ošetrovaní a musela nosiť na krku golier, pri napadnutí XX. XX. XXXX jej spôsobil priečnu zlomeninu nosových kostí bez nutnosti naprávania a pomliaždenie záhlavia, s dobou liečby bez práceneschopnosti v trvaní dvoch týždňov, s miernymi bolesťami nosa a jeho upchatia po dobu desiatich dní a škodu na zdraví vo výške XXX,- € a taktiež v nej vyvolával strach, úzkosti, obavy a o jej život a zdravie, uvažovanie o nadradenosti obžalovaného a ospravedlňovanie jeho správania (parciálne znaky syndrómu týranej osoby),

v bode 2)

v presne nezistený deň, pravdepodobne po odchode zo spoločnej domácnosti od svojej bývalej družky poškodenej O. O., nar. XX. XX. XXXX, t. č. trvalým bydliskom v T., časť I., na ul. A. č. XXX/XX jej po predchádzajúcich fyzických napadnutiach povedal, že keď zistí, že ho udala na políciu, tak ju zabije, že ju nikto nespozná a nepozbiera zo zeme.

Za to mu bol uložený podľa § 208 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c), písm. d) Tr. zák. bolo obžalovanému uložené ochranné ústavné protialkoholické liečenie.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 01.03.2021, ktoré odôvodnil ďalším písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 12.04.2021, a to proti výroku o treste.

Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, s ktorou sa však nestotožnil, pokiaľ ide o uložený trest, ktorý považoval za neprimerane prísny s prihliadnutím na zásady trestného konania. Zároveň dal do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 04.12.2018, sp. zn. 1To/102/2018, z ktorého vyplýva, že páchateľ sa môže so spravodlivosťou a spoločnosťou zmieriť len vtedy, keď mu je uložený spravodlivý trest, ktorý sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu.

V odôvodnení zdôraznil, že na hlavnom pojednávaní v celom rozsahu uznal svoju vinu a učinil vyhlásenie v zmysle § 257 Tr. por., ktoré konajúci súd prijal, čím zamedzil zdĺhavému vykonávaniu dokazovania. Už v prípravnom konaní svoje skutky nepopieral a spôsob, akým sa správal k poškodenej, oľutoval. Prvostupňový súd prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. a na dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h), m) Tr. zák., avšak opomenul vziať do úvahy ďalšiu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n) Tr. zák., keďže napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Keďže okresný súd prijal jeho vyhlásenie o vine, zároveň prevzal výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní, čím nepochybne napomáhal súdu pri objasňovaní trestnej činnosti, pričom poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.10.2016, sp. zn. 4Tdo/63/016. V dôsledku takéhoto postupu súd prvého stupňa nesprávne použil ust. § 38 ods. 4 Tr. zák., v dôsledku čoho došlo k zvýšeniu spodnej hranice trestnej sadzby najprísnejšieho zo spáchaných trestných činov zo 7 rokov na 9 rokov a 8 mesiacov.

V ďalšom poukázal na ust. § 39 ods. 1 Tr. zák., ktoré upravuje mimoriadne zníženie trestu a jeho aplikáciu zo strany konajúceho súdu považoval za správnu individualizáciu trestu. Udržiava priateľské vzťahy s viacerými osobami, dobré vzťahy má aj s príbuznými, navyiac má vyživovaciu povinnosť voči dvom deťom, ktoré má s poškodenou. O tieto sa príklade staral, strávil s nimi veľa času, a preto je potrebné prihliadnuť na ust. § 34 ods. 3 Tr. zák., z ktorého vyplýva, že trest má postihovať výlučne páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby.

Ďalej zdôraznil závery znaleckého posudku, v ktorom bol posúdený jeho duševný stav a z ktorého vyplýva jeho zmiešaná porucha osobnosti, hoci nejde o duševnú poruchu v pravom slova zmysle. Bola u neho zistená disociálna a emočná nestabilita, teda v prípade vyhrotených situácií reaguje impulzívnejšie a zbrklejšie. Práve kombinácia tejto poruchy s požívaním alkoholu odstránila u neho zábrany a zapríčinila jeho správanie, pre ktoré je trestne stíhaný. Uvedomuje si, že jeho konanie voči poškodenej nebolo správne a pripravil sa ním o spoločný život s partnerkou a deťmi.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste odňatia slobody.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie aj okresný prokurátor priamo na hlavnom pojednávaní, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 05.03.2021, a to proti výroku o treste v neprospech obžalovaného.

Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, s ktorou sa, pokiaľ ide o uložený trest obžalovanému, nestotožnil, keďže ho považoval za zjavne neprimeraný, uložený v rozpore so zásadami na ukládanie trestov upravenými v ust. § 34 Tr. zák. a nasl.

Okresný súd zľahčil a nesprávne vyhodnotil preukázané skutočnosti týkajúce sa spôsobu spáchania skutkov, ich následkov, zavinenia obžalovaného, jeho motivácie a pohnútok, nezohľadnil pomer a mieru závažnosti priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, taktiež nesprávne vyhodnotil osobu obžalovaného a jeho postoj k spáchaným skutkom. Obžalovaný bol uznaný za vinného z troch trestných činov, z toho dvoch zločinov, pričom išlo o násilné trestné činy voči poškodenej - svojej družke, keď zneužíval dominantné postavenie muža ako fyzicky zdatnejšej osoby. Celú trestnú činnosť páchal výlučne vo forme priameho úmyslu, a to, že sa jej dopúšťal pod vplyvom alkoholu, nezmenšuje jeho vinu. Obžalovaný navyiac neprejavil skutočnú ľútosť nad svojim konaním, jeho vyhlásenie viny na hlavnom pojednávaní bolo veľmi formálne a prítomnej poškodenej sa vôbec neospravedlnil. Skutkov kladených mu za vinu sa dopustil po tom, čo už bol za obdobnú násilnú trestnú činnosť voči osobe ženského pohlavia vo výkone trestu odňatia slobody, pričom ich páchal po dobu cca 5 rokov, a to aj v čase, keď poškodená bola tehotná. Poškodená už nedôverovala polícii, keďže obžalovaného napriek opakovaným podaniam riešila len v priestupkovej rovine, a preto podala trestné oznámenie na prokuratúru.

V danej veci neboli splnené podmienky na použitie § 39 ods. 1 Tr. zák., keďže ide o mimoriadne ustanovenie, ktoré sa bežne neaplikuje, ale len vtedy, ak by trest uložený v rámci zákonnej sadzby, čo aj na dolnej hranici, nezodpovedal okolnostiam konkrétneho prípadu. U obžalovaného neboli zistené žiadne mimoriadne osobné alebo rodinné pomery, taktiež okolnosti prípadu výraznejšie nevybočujú z obvyklejších prípadov pri takejto trestnej činnosti a dokonca u obžalovaného prevažovali priťažujúce

okolnosti nad poľahčujúcimi. Aj keď zákonný trest minimálne vo výmere 9 rokov a 8 mesiacov sa zdá byť prísny, v skutočnosti len reaguje na rozsah a povahu viny obžalovaného za skutky, ktorých sa dopustil. Práve ich spáchaním sa obžalovaný pripravil o právo byť počas výkonu trestu odňatia slobody so svojimi deťmi.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov.

Na verejnom zasadnutí prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na dôvodoch uvedených v písomnom odôvodnení odvolania okresného prokurátora. Uložený trest považoval za neprimerane mierny a v konečnom dôsledku navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste s tým, aby krajský súd obžalovanému uložil sám úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 8 mesiacov. Odvolanie obžalovaného žiadal zamietnuť ako nedôvodné.

Naproti tomu obhajca obžalovaného zotrval na dôvodoch uvedených v písomnom odôvodnení odvolania. Zdôraznil, že okolnosti prípadu, ako aj pomery obžalovaného odôvodňujú aplikáciu ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu, navyiac mu mala byť priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. Celé konanie obžalovaného nebolo ovplyvnené len požívaním alkoholu, ale aj jeho osobnostnou poruchou. Za rovnováhy poľahčujúcich a priťažujúcich okolností nedôjde k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby, čo odôvodňuje uloženie trestu obžalovanému ešte v nižšej výmere, ako o tom rozhodol okresný súd. Odvolanie okresného prokurátora žiadal zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný sa pripojil k návrhu svojho obhajcu a zopakoval, že mu je ľúto, čo sa stalo.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora zistil, že odvolania podali oprávnené osoby v zákonnej lehote, a to proti rozhodnutiu, proti ktorému boli prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolatelia podali odvolania, pričom dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora bolo podané čiastočne dôvodne a odvolanie obžalovaného dôvodne podané nebolo.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že napadnutým rozsudkom bolo vo výroku o treste porušené ustanovenie Trestného zákona, a zároveň možno považovať uložený trest za neprimerane mierny. Z týchto dôvodov odvolací súd na základe odvolania okresného prokurátora podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozsudkom sám, a to tak, ako je uvedené v jeho výrokovej časti. Súčasne odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Primárne je nutné konštatovať, že výrok o vine obžalovaného, ktorým bol uznaný za vinného v bode 1) zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a v bode 2) zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., na tom skutkovom základe ako je vyššie uvedený, už nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný v celom rozsahu, následne okresný súd jeho vyhlásenie uznesením prijal a rozhodol rozsudkom.

Pokiaľ ide o výrok o treste u obžalovaného už okresný súd správne zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. l) Tr. zák., t.j., že obžalovaný sa k spáchaniu trestných činov priznal a ich spáchanie oľutoval, zároveň správne zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa ust. § 37 písm. m) Tr. zák., t.j., že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Nesprávne však u obžalovaného ustálil aj priťažujúcu okolnosť podľa ust. § 37 písm. h) Tr. zák., t.j., že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Je síce nepochybné, že sa dopustil troch trestných činov, z toho dvoch zločinov, avšak pri ukladaní trestu v jeho prípade bolo potrebné aplikovať tzv. asperačnú zásadu podľa ust. § 41 ods. 2 Tr. zák., a preto nebolo možné zároveň prihliadať aj na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., nakoľko by došlo k porušeniu zákazu dvojitého pričítania tej istej okolnosti, a teda aj k duplicitnému zvýšeniu trestnej sadzby. Na druhej strane mu neprináležalo ani priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa ust. § 36 písm. n) Tr.

zák., keďže svojím aktívnym prístupom nenapomáhal pri objasňovaní svojej trestnej činnosti žiadnemu z príslušných orgánov.

V tomto smere je potrebné poukázať na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR, z ktorého vyplýva, že samotné vyhlásenie viny obžalovaného na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a jeho následné prijatie súdom samo o sebe síce nie je možné považovať za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. n) Tr. zák., ale len za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. l) Tr. zák., avšak takýto postoj obžalovaného je potrebné vziať v úvahu, keďže neodvolateľne prijme všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby vopred vedel, aký druh trestu a v akej výmere mu bude následne súdom uložený, a preto možno aplikovať pri ukladaní trestu ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. vzťahujúce sa na konanie o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, t.j. môže mu byť uložený trest odňatia slobody znížený o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Vzhľadom k tomu bol pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 1 : 1, preto nedošlo z tohto dôvodu k zmene hraníc zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorá predstavovala rozpätie 7 rokov až 15 rokov. Taktiež bolo potrebné podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadnuť aj na mieru závažnosti poľahčujúcej a priťažujúcej okolnosti, ktoré boli obdobného významu, jednak v prospech, ale aj v neprospech obžalovaného. Keďže však bol trest obžalovanému zároveň ukladaný za tri úmyselné trestné činy spáchané dvomi skutkami, z ktorých dva boli zločinmi, bolo nutné aplikovať súčasne ust. § 41 ods. 2 Tr. zák., v dôsledku čoho sa zvyšovala horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody najprísnejšieho trestného činu o 1/3-inu, ktorá teda predstavovala rozpätie od 7 rokov do 20 rokov.

Súd prvého stupňa pochybil, keď pri ukladaní trestu aplikoval ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, navyiac z formálneho hľadiska v tomto výroku absentovalo uvedenie ust. § 39 ods. 3 písm. d) Tr. zák. Neexistovali totiž ani také okolnosti prípadu, ani také pomery obžalovaného, ktoré by mohli byť považované za mimoriadne, taktiež použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby by pre neho nebolo neprímerane prísne, a zároveň by trest kratšieho trvania v dostatočnom rozsahu nezabezpečil ochranu spoločnosti. Nielen v tomto smere sa krajský súd stotožnil s argumentáciou okresného prokurátora uvedenou v odvolaní a v podrobnostiach, okrem jednej skutočnosti, na ňu poukazuje, bolo by teda nadbytočné opakovať ju, pričom bolo potrebné obžalovanému sprísniť výmeru uloženého trestu odňatia slobody.

Nestotožnil sa však s názorom okresného prokurátora, pokiaľ ide o hodnotenie vyhlásenia viny obžalovaného na hlavnom pojednávaní, pretože vždy využitie takéhoto procesného postupu zo strany obžalovaného možno považovať za významnú skutočnosť vyznievajúcu v jeho prospech a v každom prípade je na ňu potrebné prihliadnuť pri ukladaní druhu a výmery trestu. Z uvedeného vyplýva, že takýto procesný postup obžalovaného je samostatným dôvodom na prípadnú aplikáciu zákonného ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu podľa ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam.

Berúc do úvahy zmienené skutočnosti a okolnosti, krajský súd síce sprísnil výmeru trestu odňatia slobody, avšak sám uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 7 rokov, čiže nie v takej výmere, ako sa toho domáhal okresný prokurátor, nakoľko primerane prihliadol aj na skutočnosti vyznievajúce v prospech obžalovaného, najmä na jeho vyhlásenie na hlavnom pojednávaní, že je vinný.

Keďže obžalovaný bol vo posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, zaradil ho krajský súd na jeho výkon podľa ust. § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Jedine uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody dlhšej výmery zabezpečí v danom prípade v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu, a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov. V danom prípade bude zároveň zabezpečovať ochranu spoločnosti aj uložené ochranné ústavné protialkoholické liečenie.

Výrok o uloženom ochrannom opatrení však krajský súd nepreskúmaval, pretože tento nebol napadnutý odvolaním žiadnej procesnej strany, teda vo zvyšných častiach (vo výrokoch o vine a ochrannom opatrení) zostal napadnutý rozsudok nedotknutý.

Krajský súd ako súd odvolací po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku o treste z vyššie uvedených dôvodov o odvolaní obžalovaného, ktoré nepovažoval za dôvodné a o odvolaní okresného prokurátora, považujúc ho za čiastočne dôvodné, rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku, a to pomerom hlasov 3 : 0

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.